

Cesty

♩ = 230

M. Nováčik "Maňas"

D

Tak dáv - no už je to zná - me, od - ke - dy na - šu zem má - me,

A A⁷ D A D

že sa na nej ces - ty stre - ta - jú. Ná - ho - da sa

A

v kú - te ške - rí, na o - sud kto chce, nech ve - rí, že sa na nich

A⁷ D A D

du - še schá - dza - jú. Na ráz - ces - tí bý - va ne - klud v nás,

D⁷ G D

či sa sto - pa s dá - kou spo - jí, či tam ta - ký kto - si sto - jí, s kým

Em A A⁷ D

dá sa bez veľ - kých re - čí ísť. Vte - dy pad - lo a - ko zá - voj me - dzi

Hm A A⁷ D

na - mi pr - vé a - hoj. Ru - ku na - to a raz to mu - sí vyjsť. *Refrén* Pred se - bou

A D A

má - me ces - ty z vy - šľa - pa - nej trá - vy, ob - čas ich vid - no na dne šá - lok čier - nej

D Em A D G D

ká - vy, sú - mrak pa - dá. Te - šiť sa na šťas - tie, to už šťas - tím bý - va.

A D A

Chu - dob - ný je ten, kto ne - ne - chá sa sní - vať a ne - hľa - dá.

2. Tak dávno už je to známe, odkedy našu zem máme,
že sa na nej cesty stretajú.
Pomedzi všedné dni a sviatky v kalendári kvitnú piatky,
keď sa naše kroky schádzajú.
Už od rána býva neklud v nás, či to hudba s nami hrá sa,
či to šťastím nazvať dá sa, že nás cesta vedie spolu do kopcov.
Pokým v pohode si hráme, na ruke palec hore máme,
radi pôjdeme len s nebom nad hlavou.